

O.S.T.R., GNIEW - Rozdział 1

w nocy odwiedził mnie znów znajomy sen
wielkie pałac, duży garaż
a w nim złoty Cayenne
ludzie bez zmartwień, szczęście wokół
każdy zdobył swój cel
gdybym mógł zostać w tym świecie
nigdy nie obudzić się

spokojne czasy, bez konfliktów i walk
dostatnie życie a nie ciągły bilans zysków i strat
nikt się nie boi że na plecach ciąży fiskus i bank
nie ma bezdomnych, każdy na swoim dziedzińcu jak pan

wielu liczy na ślepy fart
że kiedyś znajdzie na ziemi raj
kiedy nie widzą już dla siebie szans
każdy jest gotowy zabijać i kraść
wielu liczy na ślepy fart
że kiedyś znajdzie na ziemi raj
kiedy nie widzą już dla siebie szans
każdy jest gotowy zabijać i kraść

//

chciałbym dać tobie więcej
niż przywiązanie
pewność każdego dnia
że masz oparcie idąc dalej
większość wpatrzona w siebie
tylko wylicza ilość zalet
gdy jest dobrze zawsze obok
gdy jest problem czyszczą pamięć
chciałbym dać tobie więcej niż wew. spokój
zaspokoić wszystkie z pragnień
każde z odwiecznych pokus
kiedy czas odbiera bliskich
śmierć obraca ego w popiół
do końca i jeden dzień dłużej
chciałbym stać u twego boku

co mnie nie zabije to mnie wzmocni
idę na szczyt, choć mam lek wysokości
co mnie nie zabije to mnie wzmocni
będę tak iść, póki śmierć nas nie rozłączy
co mnie nie zabije to mnie wzmocni
idę na szczyt, choć mam lek wysokości
co mnie nie zabije to mnie wzmocni
będę tak iść, póki śmierć nas nie rozłączy

zdążyłem zjebać wszystko w życiu, poza muzyką
telefon do matki raz na 2 miechy
bliższy mam na scenie kontakt z publiką
jestem skur** choć uczę się kochać
żyje za szybą, nie wpuszczam do mojego świata
obroną atak, jak znam zagrożenie to idę na żywioł
na szyi złoto
zerwany z łańcucha zaciągam bucha
z prawego płuca pluje słowami z krwią na mikrofon
zabójczy potok
nic mei nie rusza
przebijam jak kusza membrany w uszach
dźwiękami przenikam pod skórę jak botoks
nie znam współczucia, zbyt wiele widziałem samobójstw
według kanonu sztuka stwarzania pozorów

dostarcza znów ofiar życiowych wyborów
nie ufam Bogu
wojna o wiarę to kolejny powód
ci sami co modlą się o nasze zdrowie
wysłali by ciebie pierwsi do grobu
nie wierze w sumienie, mam profil mordercy
wbijam długopis w serce
gęste czerwone krople spadają na ziemię
za mo4j błędy i bliskich cierpienie
za każdym razem gdy o tym pisze, to tak jakbym prosił ich o wybaczenie

co mnie nie zabije to mnie wzmocni
idę na szczyt, choć mam lek wysokości
co mnie nie zabije to mnie wzmocni
będę tak iść, póki śmierć nas nie rozłączy
co mnie nie zabije to mnie wzmocni
idę na szczyt, choć mam lek wysokości
co mnie nie zabije to mnie wzmocni
będę tak iść, póki śmierć nas nie rozłączy

//

moje zderzenie z ziemią
możesz mi mówić David Coulthard
dlatego żyję dziś
jakby dla mnie miało już nie być kutra
doceniam chwile ci co chociaż raz poczuli śmierci usta
pandemią nazwałbym ze wszyscy patrzą
jakbym im coś ukradł
od zawsze inny, na zawsze winny
za szczerość , odwagę prawdziwy przekaz
najwyżej ktoś spuści mi wpuierd*
lecz nigdy nie będę się tu wozic na czyichś plecach
jak Eldo pakuje plecak pod wieczność
kolejny etap
gdyby nie bity bym latał pod strzechą
musieliby chwać przede mną rexetin aptekę
jestem paranormalny, wypijmy za palmy
pierd** zdrowie jak sukę, co uznana sztukę
co ma w sobie ogień wciąż zabiera w podróż do wyobraźni
nie mam prawa do łaski
błędy powtarzam od lat
i nic nie żałuje , los trzymam za mordę tak długo
dopóki nie odwróci karty
jakby to było, gdybym miła skrzydła
nie musiał oddychać tlenem
mógł opuścić Ziemię
czy odliczać ludziom ich życia
i czas jak klepsydra
nie ważne jaka masz wiedzie
nie jesteś w stanie czytać mi w myślach
inaczej trzymając strzelbę lufą do siebie znalazłbyś drogę do czyścca

nie boje się śmierci
nie boję się życia
paranormalny
pieprzony kosmita
nie boje się śmierci
nie boję się życia
jestem następny
możesz odmierzać
paranormalny
pieprzony kosmita
3, 2,1 znikam!

[Kali:]

gdy łąduje, to spojrzenia lecą tam wysoko w górę
niosąc swoje dobra jak smokowi owczą skórę
słowa tak uniwersalne, a człowieku nie rozumiesz
chyba odpalę translator, naucz ecie paru słówek
to bliskie spotkania trzeciego stopnia
gdy jeblem o ziemie powstała utopia
pojмали mnie w sidła, związali język
mego umysłu nie splatają więzy
dar prekognicji
dar telepati
wiem kto chujowy , stworzony od kalki
ja wiem kto z rodziny kosmicznej jak hip-hop
to nie kapuśniaczek, branzowa dziwko
zdziwko, my to robimy na szybko
skacze w przestrzeń jak Enterprise
ty siedzisz i meczysz te biedne wici
bo nieznany nam dialekt chcesz przekuć na hajs
każdy chce dotknąć, zatrzymać chwile
a jak ciągle obcy, się dla nich wysilę
bo to co pozwala mi sie tutaj skitrać, czapka niewidka, nara!

//

wiele myśli, wiele pytań
odpowiedzi brak!
umysł niszczy, w serce wnika wszechobecny strach
na miejscu szczery płacz
już nikt nie wierzy w raj
ile bym dał, żeby tylko cofnąć czas?
wiele myśli, wiele pytań
odpowiedzi brak!
umysł niszczy, w serce wnika wszechobecny strach
na miejscu szczery płacz
już nikt nie wierzy w raj
ile bym dał, żeby tylko cofnąć czas?

jak powiedzieć swemu bratu, że został mu rok życia
wybacz, nie znam odpowiedzi
przerasta mnie trudność pytań
strach oddychać
sam jestem swoim wrogiem
może dlatego dla przyjaciół i bliskich pierwszy bym skoczył w ogień
w głowie mam paranoje, myśli skarżone polonem
biała obrysowane kreda, żółta taśma, psy, koroner
zabierzcie mnie stad
odejść chce w przeszłość
dajcie mi kaftan
lub od razu kata i elektryczne krzesło
świat podnosi mi ciągle tętno
jebana nerwica natręctw
modlę się wciąż o obojętność
masz odwagę z dumą twierdzić ze cały jest świat twój
to przekaz chorej matce ze jej syn zgiął w wypadku
myśli znów wiszą na pasku
rzeczywistość w rękach znika
nie masz pojęcia co mówię, zamknij mordę, nie znasz życia
klęska chwyta znów a gardło
w umyśle mam to
wiem ze na końcu tunelu dawno zgasło światło
jedni pragną gładko zasnąć, ja już w nic nie wierzę
kiedy umrę zamiast stypy zrób mi ostatnią imprezę

wiele myśli, wiele pytań
odpowiedzi brak!

umysł niszczy, w serce wnika wszechobecny strach
na miejscu szczery płacz
już nikt nie wierzy w raj
ile bym dał, żeby tylko cofnąć czas?
wiele myśli, wiele pytań
odpowiedzi brak!
umysł niszczy, w serce wnika wszechobecny strach
na miejscu szczery płacz
już nikt nie wierzy w raj
ile bym dał, żeby tylko cofnąć czas?